

Primorski List

Poučljiv list za slovensko ljudstvo na Primorskem.

„Se za vero, dom, cesarja!“

Izhaja vsaki četrtek ob 5. pop. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Cena za celo leto 6 kron, za pol leta 3 kron. Za manj premožne 4 kron za celo leto.

Naročnino in oznanila sprejema upravništvo v Gorici na Placuti št. 12.

Rokopise sprejema uredništvo v Gorici, Dvorišče sv. Hilarija št. 7.

V slogi je moč.

Državnozborska dopolnilna volitev, ki se je vršila 29. januarja t. l., je pokazala, da na Goriškem so obstajale tisti čas med Slovenci tri stranke: narodna, katoliška in liberalna.

Zadnja imenuje sama sebe narodno-napredno stranko, kar znači z ozirom na dejanske razmere to, kar liberalna.

Rodoljubi, katerim je za blaginjo naroda, so hitro spoznali, da toliko strank ne more biti narodu v korist, ter so začeli razmišljati, kako bi se dalo doseči prepotrebno združenje v načelih in dejanju.

To združenje je doseženo. Na zaupnem shodu združenih slovenskih rodoljubov duhovskega in svetnega stanu dne 14. maja so bile sprejete soglasno naslednje resolucije:

1. V sedanjih prežalostnih razmerah na Goriškem je neobhodno potrebno, da se rodoljubi duhovskega in svetnega stanu združijo v skupno brambo proti nevarnostim, ki preté narodu po razširjanju splošni blaginji nasprotujočih nauk in teženj.

2. Najtrdnejša podlaga razvoju slovenskega naroda v duševnem in gnotnem oziru ter njegovemu združenju so poleg naravnega, od Stvarnika postavljenega zakona, nepremeljiva katoliška načela, ki izražajo resnico in pravico za posameznika in za narode.

3. Časopisa »Gorica« in »Primorski List« naj se združita pri svojem delu v politično, gospodarsko, duševno in narodno korist slov. ljudstva. Skupna naj jima bodo temeljna načela, po katerih se mora ravnati vse zasebno in javno življenje; a ta načela naj lista tudi izrecno zagovarjata in branita. Ujemata in podpirata naj se v vseh točkah domače politike, gledé gospo-

darske in delavske organizacije, ter v vseh stvareh, ki neposredno zadevajo slovensko ljudstvo na Goriškem.

4. V ta namen naj se poskrbi listoma s sodelovanjem prizadetih činiteljev skupno uredništvo, skupna tiskarna in skupno upravništvo v kolikor mogoče kratkem času.

5. Izvršitev te naloge ter nadaljno skrb za omenjena lista v gnotnem in duševnem oziru naj prevzame v prvi vrsti »Tiskovno društvo«, ki naj se takoj ustanovi.

6. V gospodarskem oziru je najnujnejša potreba, da se ustanovi za Goriško osrednji denarni zavod v smislu pravil na trgovskem sodišču že vpisane »Centralne posojilnice«, ter da se snujejo male posojilnice in gospodarske zadruge.

K shodu je bilo vabljenih 23 svetnih gospodov in 18 duhovnikov, skupaj 41 rodoljubov; udeležilo se ga je 18 svetnih gospodov in 12 duhovnikov, skupaj 29 rodoljubnih mož. Vsi navzoči so pritrdili vsem točkam dnevnega reda ter zahtevali, naj se sklepi koj izvedejo.

Zaupni shod se je izrekel za dva lista: »Gorico« in »Primorski List«, ker je eden teh listov namenjen, da se za nizko ceno razširi med najširše sloje ljudstva.

Pravila »Tiskovnega društva« so že sestavljena ter odposlana vladi v potrjenjé.

Osnovni odbor tega društva je tudi že naprosil nekatere gospode duhovskega in svetnega stanu, ki naj bi prevzeli skrb za lista, posebno z ozirom na njih vsebino.

Konsorcij »Narodne tiskarne« je privolil, da se znižajo deleži ter, da se sprejmejo novi člani, kakor je razvidno iz okrožnice, ki se je razposlala mnogim rodoljubom.

»Centralna posojilnica« je že pričela svoje delo ter se toplo priporoča vsem rojakom.

Neznosne razmere v deželi kličejo po skupnem delovanju vseh rodoljubov, katerim je blaginja ljudstva na srcu. Delujmo složno, in najboljši uspehi ne izostanejo, ker prepričani smo, da Bog nam dá pri tem svoj blagoslov.

Kdo je kriv, da vera peša?

Bližajo se občinske volitve. Nastane živahno gibanje med strankami. Vsaka želi priti na krmilo in nasprotno stranko nazaj potisniti. Volitve se udeleži tudi dušni pastir in oddá svoj glas stranki, katera se mu zdi po njegovem prepričanju bolj sposobna za voditeljstvo občinskih zadev, in katera gre tudi njemu na roko pri ohranitvi naravnega vedenja in življenja. Zato se pa potem vjeda propadla stranka in kaže pri vsaki priložnosti svojo nebržnost za versko življenje. Tudi tukaj je duhovnik kriv, da njih vera peša.

Ob kratkem rečeno: ako komu duhovnik ne ugodi, ako se mu v čem zameri, ako ga posvari, za vse to mora vera trpeti. Tako hoče in uči liberalizem, tako govore njega zagovorniki, tako pišejo časopisi, ki potem še predrzno dostavljajo: »Ali je čudno, da vera peša?« Vidimo, da časniki, ki so skrajno sovražni duhovščini, kakor n. pr. »Soča«, dobivajo lažnjive ali zavite dopise in poročila o duhovnikih od kake propalice ali od takih oseb, ki nimajo nobenega ugleda in spoštovanja; in vendar jih z veliko slastjo sprejemajo in objavljajo, ker dobro vedo, da take pikantnosti ugajajo, in da jih bodo vsi čitali, če ne drugače, vsaj iz radovednosti. In kar je pri tem najžalostnejše, je to, da se take reči radi verjamejo. V časniku stoji to, pravijo, in kar je tiskano, je po njih mnenju tudi resnično.

Da, da; vera peša, to priznavamo vsi, a temu ni kriva duhovščina, marveč vse kaj drugega — in dan danes v prvi vrsti liberalni časniki, kateri širijo med narodom krive nauke, in spodkopujejo duhovščini ugled in veljavo. Resničnost te trditve se nam jasno kaže pri takih, kateri vso svojo omiko zajemajo iz »Soče«. Ti pristaši »Soče« so navadno največji nasprotniki duhovnikov v vseh zadevah. Povsod jim nasprotujejo, proti njim hujskajo in dražijo, »Soči« pa sporočajo, da vera peša. To jim radi verjamemo, da njih vera peša, in, če hočete, da je tudi že opešala; a temu niso krivi duhovniki, ampak oni sami.

Duhovnik z dežele.

LISTEK

Pomladna cvetka.

I.

V zadovoljstvu sta živela Janez in njegova žena Neža. Bog jima je podaril dovolj zemlje in pridne roke obel so skrbele, da jima je bilo dobro. Tudi prihranil se je kak novc. Sosedje niso nikdar v njihovi hiši slišali grde besede, preklinjanja, nikdar ju videli jezna. Reveži so našli vedno zavetje pri tej hiši.

Predno sta se vzela, govorili so ljudje marsikaj. Janez je bil še precej premožen. Neža pa je bila uboga. Ona ni imela družega na svetu, kakor pridne roke in staro mater, za katero je morala skrbeti. Radi tega so ljudje govorili, da ne bo dobro. On ji bo vedno očital, da ni prinesla ničesar v hišo, ona ni težkemu delu vajena, ker je vedno le šivala. Še marsikaj družega se je klepetalo in čudilo se je vse, kako se more premožni Janez zaljubiti v ubogo dekle brez denarja. — Napačna ni bila ta Neža. Dasi ni imela družega, kakor vsakdanji zasluzek, vendar je bila vedno čedno oblečena, zdravega lica in uzornega obnašanja.

Preteklo je nekoliko let. Lep pomladanski dan. Na dvorišču se igra dvoje otrok. Eno je še majhno, ker komaj se vzdigne na šibkih nožicah, pa se zopet spusti na zemljo. Varo je, saj je stara ženica drži. To je hudo za starko, ker se mora vedno pregibati. Otrok hoče v roko zdaj

kamenček, zdaj tresko, sploh vse, kar vidi. Nevoljna vzame ga v naročje, a otrok s tem ni zadovoljen. Zopet ga mora spustiti na tla in mu jemati iz rok nevarnih rečij. Drugi otrok je starejši, deček okolo štiri leta star. Ta ima svoj voziček in naklada, razklada, prevrača, zida, podira, kakor se mu zljubi.

Ko se to godi na dvorišču, pride deklica s solsko torbico.

„Mati, glejte, kako so lepe te cvetice.“

„A lepe so, lepe. Kje si jih natrgala Marijčka.“

„Tam gori pod visokim zidom. Nesem jih noter k Materi Božji.“

„Le nesi otrok, le nesi!“

Deklica nese notri šopek šmarnic in ga položi pred okrašeno podobo majnikove kraljice.

„Mati, kje je mama?“

„Kaj bi rada, Marijčka? Mama je šla na polje.“

„Mati, jaz sem lačna, dajte mi kruha.“

„O božji otrok! Le čakaj, grem hitro. Hvala Bogu, saj ga imamo dovolj.“

„Tudi meni, tudi meni“ priteče od zadaj deček. „Tudi jaz sem lačen.“

Tudi tretje, katero je imela starka v naročji je kričalo in stegovalo roke, ko je rezala kruh.

„Na, Marijca. Zahvali Bogca. Poljubi kruhek. Tudi ti ná“ in da še dečku. „Tebi tudi, moj zlati, ná, ná“ in da v ročico košček in pritisne dete k sebi.

Ker sta imela Janez in Neža mnogo opraviti na polji, bila jima je mati Nežina prav do-

bro došla. Njej so bile odprte vse omare. Nič ni bilo skritega njenim očem, da celo skrbeli so za njo. Janez je večkrat rekel svoji ženi: „Pripravi kaj boljšega materi, saj vidiš, da nima zob, da je stara.“

Lahko rečemo, da je Bog to hišo blagoslovil. Prebivalci njeni so bili srečni, Neža je ljubila vse svoje otroke s pravo materinsko ljubeznijo, vendar je z neko posebno radostjo gledala na svojo prvorojenko Marijo. Dete se je lepo razvijalo v veselje roditeljev.

II.

V vasi je umrla bogatemu posestniku hčerka še otročjih let. Gospa, tako so imenovali vsi vaščanje njeno mater, — je se svojim možem kar odšla od same žalosti v mesto k svoji sestri. Ni mogla gledati mrtvega deteta, ki se je še pred kratkim časom veselo in zdravo ž njo igralo.

„Mama, pojdimo pogledat, kako sojo napravili“ reče Marijčka svoji materi.

„Popoldne, ko pridemo od večernic, pojdemo.“

Kakor navadno, tako je tudi to nedeljo šla Neža s seboj hčerko k popoldanski službi božji. Stara mati je doma ostajala, varovala dvojico otrok in molila rožni venec.

Ko prideti z materjo v temno sobo, zagledati lep oder in okolo več gorečih sveč.

Mati poklekne in še otrok ž njo. Obe moliti sklenjenimi rokami in pozneje pokropiti mrliča.

„Mama vzdignite me malo, da bom lepše videla“ reče otrok.

POLITIČNI PREGLED.

Položaj v Avstriji. Usled razpustitve državnega zbora je morala vlada potrditi šestmesečni provizorij po § 14. Vlada je tudi sklenila uzeti 50 milijonov na posodo za razne gospodarske potrebe. S tem denarjem se bo sicer razširila tržaška luka, a bohinjske železnice le še ne bo. Vlada si pač misli, da smo Slovenci že vajeni čakati.

Z jezikovnim prepričanjem Nemcev in Slovanov se bavijo zdaj le še časniki in brošure. Nemški poslanec Ebenhoch (ali vsaj nekdo izmed njegovih pristašev) je izdal brošuro, v kateri pozivlja vlado, naj uvede nemščino kot posredovalni jezik in naj spravi se silo jezikovno uprašanje iz dnevnega reda v državnem zboru. Nemški liberalci tulijo zdaj vsi v Ebenhochov rog, a vlada se bo pač varovala izvesti njegove svete, ker bi s tem postal državni zbor le orodje absolutizma. Ni tudi verjetno, da bo vladá manjščini na ljubo prekucnila ustavo.

Italija. Kakor smo zadnjič poročali, se je umaknilo neljubo ministerstvo Pelloux. Novi ministerski predsednik je Saracco. Vladni listi stavijo v tega moža veliko upanja, a opozicija se drži še jako sumljivo. Bližnja bodočnost nam pokaže, ali se posreči temu možu spraviti italijanski državni voz v pravi tir.

Francija. Naučni minister Waldeck-Rousseau zatira v tej lepi državi prostosti (?) katoličane, da je kaj. Zdaj je izdal ukaz, da mora vsa mladina obiskovati brezverske državne šole. S tem je dal smrtni udarec vsem katoliškim šolam, ki so v rokah redovnikov in pri ljudstvu jako priljubljene. — V svoji zunanji politiki so Francozi srečnejši od drugih veseli. Francoski vojniki so z lahkoto zasedli deželo Tuat na jugu države Maroko in sultan, ki je od začetka proti temu protestoval, se je moral novemu skrčenju svoje dežele udati.

Rusijo je zadel te dni hud udarec. Umrleje nenadoma zunanji minister grof Muraviev. Muraviev je bil eden največjih diplomatov sedanjega časa in priljubljen ne samo v Rusiji, ampak v celi Evropi. Njemu se ima zahvaliti Rusija za mir in važne pridobitve na mejah. Njegov naslednik je grof Lamsdorf, mož, ki ni igral še nobene važne vloge v politiki. A upati je, da bo nadaljeval mirno in plodovito politiko svojega prednika.

Vojska na Kitajskem. Ko se je pred enim tednom začela kitajska vojska, mislile so vele-vlasti, da umirijo kitajsko cesarstvo s tem, da pošljejo tje nekaj bataljonov vojakov. A, kakor je videti, bodo imele vele-vlasti še dosti posla s Kitajci. Kitajski vojniki so izvrstno izvežbani in kakih 60.000 mož je ravno tako dobro oboroženih, kakor evropski vojniki. Po prvi zmagi veselil pri trdnjavi Taku so začeli zdaj porazi. V mestu Tientsin so Kitajci obkolili evropske čete in bati se je, da jim pade to mesto v roke. O vojaki, ki so šli pod poveljem Seymour v Peking, se še danes nič ne ve. Ustaja se razširja po celi deželi bolj in bolj, in ako ne pridejo večji oddelki vojakov tje, je nevarnost, da Evropejce pomorijo. Ker pa so le Rusi in Japonci v tako srečnem položaju, da se zamorejo resno vojskovati žnjimi, bo pač ta vojska le tema dvema državam v korist, kar posebno greje Nemčijo in Anglijo.

Mati vstreže svoji hčerki.
„O kako je lepa. Kdo ji je naredil to lepo belo krilce“, mama?
„Nevem mislim, da so je kupili v mestu.“
„Kak lep venec ima okolu glave, v roki ima tudi šopek in križ, glejte, okolu in okolu so cvetice. Kako je to lepo.“
„Lepo je, lepo“ odgovori mati in položi otroka iz rok.
„Mama, mama, kadar jaz umrjem kupite tudi meni venec in mi denite cvetice, mama; ali mi kupite? Kaj ne, da mi?“
„Moj Bog“ izdihne mati. „Seve, da ti jih kupimo.“
Kakor bi z mečem kdo sunil v njeno srce, ozre se še na mrliča, prekriža in odide s svojim otrokom. Mnogi so jo srečali na stopnjicah in ker so ji videli solze v očeh, mislili so si, kako zelo ta žaluje po mrtvem otroku. — Ta solza ni veljala mrtvemu, ampak zdravemu otroku, njeni hčerki.
Ko so zvečer molili rožni venec, zapazi Janez pri svoji ženi solze v očeh, tudi nekaj ne- navadnih izdihov je slišal.
„Ali si bolna? Pojdi v posteljo!“ reče Janez.
„O ne! Hvala Bogu, zdrava sem!“
„Kaj ti pa je?“
Pozneje, ko sta bila sama, mu je povedala.
„Pojdi, pojdi; otrok je otrok! Kaj misliš na te besede.“
„Meni ne grede iz glave!“
„Saj je otrok zdrav. No, pa vse naj bo po volji božji“ reče oče. (Dalje prih.)

Goriška grofija.

31. grudnia 1316. je bil imenovan Gaston pl. Torre, milanski nadškof, za oglejskega patrijarha. Ta ni nikdar zasedel svojega prestola, ampak se je le iz Francozke, kjer je bival, pogajal z goriškim grofom o tem, da bi ta vrnil patrijarhatu vzete gradove. L. 1318 je pl. Torre nesrečno padel s konja in umrl. Na to je bil zopet grof Henrik imenovan za frijulskega glavarja, dokler ni zasedel stolice oglejskega patrijarhata bivši padovanski škof Pagan Torriano. Ta se je pogodil z grofom Henrikom ob težkih pogojih: vrh drugega mu je prepustil za dobo šest let vso Karnijo, nekatera mesta in 1000 mark v nagrado za troške, katere je imel kot vrhovni glavar frijulski. Grof pa je od svoje strani vrnil nekatere patrijarhove gradove, katere je še držal. Med obema knezoma je poslej do grofove smrti vladal složen mir.

V začetku 14. stoletja so razdirali gorenjo Italijo kruti domači prepiri dveh političnih strank, ki ste se imenovali gvelfe in gibeline. Za časa bojev med papeži in hohenstaufskimi nemškimi cesarji, ki so trpeli celi 12. in polovico 13. veka, so prvi stali s strani papežev, a drugi s strani cesarjev. Zdaj pa stranki že nista imeli več tistega pomena, ampak bili sta ti imeni le gesli mogočnim rodovinam, da so druga drugo napadale in uničevale, a občestva so hudo trpela.

L. 1313. je izbral na Nemškem del volicев za kralja Friderika Lepega, sina Albertovega, iz habsburške hiše. Izvoljeni kralj je bil torej bratranec goriškemu grofu, Henrik II. A drugi del volilcev se je odločil za Ludovika bavarskega iz vittelbsbaške hiše. Vnela se je borba med nasprotnikoma.

Tačas so se treviški in padovanski gvelfi odločili zoper Friderika Lepega, zato je ta naročil svojemu bratranču, goriškemu grofu, naj z vojno silo ukroti Trevižane in Padovance. Henrik je nalogo srečno izvršil, in Fridrik III. ga je v zahvalo imenoval za cesarskega namestnika črez mejno grofino trevižansko. 21. rožnika 1319 je slavil uhod v mesto ob ukanju vsega prebivalstva.

(Dalje prih.)

Novice.

Naročnikom. Prosimo uljudno vse častite gospode naročnike, da nam prej ko mogoče dopišljejo naročnino, ker imamo s izdavanjem lista obilo stroškov.

Duhovske premembe: Preč. g. Mihael Kragelj je imenovan prvim kaplanom v Cerknem. Novomašnik Vincenc Buda pojde za II. kaplana v Cerkno.

Smrtna kosa. V Medani je umrl včeraj v pokojni duhovnik, častiti gospod Anton Sfiligoj, v 83. l. svoje dobe. N. v. p!

Imenovanja. Pravosodni minister je imenoval notarska kandidata gg. Miroslava Premrou-a in dr. Moseticha notarjema in sicer prvega za Kobarid in drugega za Bovec.

Šole v Gorici. Prva preskušnja za I. gimn. razred bo v soboto dne 30. t. m. Druga preskušnja bo sredi septembra t. l. Zrelostni izpiti začnejo v ponedeljek dne 2. julija. — Na *realni* bo istotako prva preskušnja za I. razred 30 t. m., druga pa 17. septembra. Zrelostni izpiti začnejo 13. julija. — Na *učiteljsku*, na *moški in ženski radnici*, bo upisovanje 13. in 14. sept. t. l. — Šole v „Šolskem Domu“ končajo se sv. mašo dne 14. julija.

Cesar naš v zavodu usmiljenih sester na Dunaji. Une dni obiskal je naš presv. vladar zavod za nevarno bolne in neozdravljive bolnike. Pokazal je tudi tukaj svoje ljubeče in usmiljeno očetovsko srce, srce, ki bije in gori za blagor vseh narodov.

Sprejel je cesarja vodja Mons. Zschokke in prednice usmiljenih sester, strežnice bolnih. Pri sprejemu in srčnem pozdravu spomni vodja Nj. Veličanstvo, da pokojna cesarica, blaga Elizabeta, je kaj rada in pogostoma v zavod zahajala in tu tolažila bolnike. To je cesarja ganilo, in z go-rečimi besedami se je zahvalil za blagi spomin na predrago mu pokojno družico.

Na to gre cesar iz ene sobane v drugo; tu in tam približa se bolnim in je tolaži in nago-varja ter poprašuje. Pride tudi do sobane, kjer so ležali in se zdravili bolni na raku, hudi, ne-varni in nalezljivi bolezn. Spremlstvo hoče cesarja odvrniti, on sili dalje.

Cesar to opazi in reče: „Zakaj bi pa k tem ne šel? Lahko gremo tudi sem.“

In gre v sobano. Bolnih je vse polno. Na obrazih se jim bere obup, tu in tam boj s smrtjo.

Ko gre dalje, stegne ženica vsa od raka razjedena roke proti cesarju in prosi, bi li smela mu roko poljubiti.

Spremlstvo to brani. Cesar pa stegne roko in ženica mu jo ljubeznivo poljubi.

Po celej sobani oglasijo se na to bolni in zavpijejo: „Vergelt's Gott!“ Bog povrni!

Na to gre cesar še v kuhinjo, hoče vse videti in vedeti. Koncem se prav povoljno izrazi ter pohvali usmiljene sestre in vodstvo ter reče: „Jaz sem z zavodom popolnoma zadovoljen.“

V „Šolskem Domu“ bode v proslavo 400-letnice združenja naše poknežene grofovine z Avstrijo — v nedeljo dne 8. julija slavnostna veselica, pri kateri bodo delovale gojenke viših razredov. Jako zanimivi program, obsegajoč petje, deklamacije in glédiščno igro priobčimo prihod-njič. — Ze danes pa vabimo prav uljudno rodoljube v mestu in okolici, naj razveselijo našo mladino s prav obilno vdeležbo.

V Gorici. — Slovesno umeščenje goriškega župana dne 20. t. m. V nastopnem govoru je dr. Venuti razvil svoj program. Rekel je sicer, da je liberalec, toda „Eco del Litorale“ nas zagotavlja, da je to le gola fraza, ker il nostro podesta je veren kristijan — pur credente! Povdarjal je pred vsem, da Goričani so Italijani in da hočejo biti Italijani. Njegova prva in največa naloga bo: braniti italijanski značaj Gorice. Dostavil pa je modro, da kdor se hoče vojskovati — n. pr. proti Slovincem — mora imeti denar — il denaro fa la guerra — Gorica brez denarja bi bila podobna človeku brez krvi! Zato treba skrbeti, da pride v italijansko Gorico denar in bogastvo! Omenil je dalje, da bo treba šolo za ženska ročna dela, spopolniti, da bo treba šolo Edling prezidati in razširiti po modernih zahtevah. Dotaknil se je dalje električne razsvetljave in dobre pitne vode. Za vse to se že delajo načrti. Gorica potrebuje nujno tudi nove kanalizacije. Nadzorovanje pri prodajanju živil mora biti večje!

Se mnogo drugih važnih reči je omenil g. župan Venuti, škoda pa, da je na koncu povedal, da ni denarja. To je poslušalce potrlilo! Ze nekaj let sem zaostajajo mestni dohodki daleč za staoški. Tudi letošnji proračun pokazuje velik deficit. Meščani se ne smejo braniti povišanja davka, ker le s tem bi se pokril deficit in bi se pomnožilo blagostanje! Viva!

Iz Trsta. „Novi list“ piše v zadnji štv. v članku: *ali v pravoslavje, ali — kam?* ozirom na krivico, katera se je zgodila tržaškim Slovincem, ker se ni dovolilo, da bi šla bratovščina sv. Cirila in Metoda s svojo zastavo za procesijo sv. rešnega Telesa, tako le: „Tedaj ostane le dvoje poti: ali se umaknejo iz naših cerkva oni (šentjakovski duhovniki), ki jih onečaščajo z nečistim sovraštvom, ali pa se umaknemo — mi! In Bog je povsodi! Trenotek je silno kritičen! Pravoslavna cerkev nas slovanske sinove, sprejme vsak hip rada v svoje naročje in nam nudi zaslobme, kakoršne nimamo v katoliški cerkvi!“

Tako preti „Novi List“, o katerem smo trdno mislili, da bo vstrajal na katoliških načelih! Krivica, ki se je zgodila tržaškim Slovincem, je gospodom v Trstu tako zmešala glave, da so pripravljene izdati svoje prepričanje, svojo vest, svojo dušo in samega Boga za eno zastavo! To je značajnost, to je versko prepričanje!

Radi priznamo, da je krivica, ki je zadela tržaško verno ljudstvo, občutljiva; ali smemo pa radi tega segati po nedovoljenih, pregrešnih sredstvih? Vaša dolžnost, voditelji tržaški, bi bila navdihovati ljudstvu pogum in trdem boju, organizovati je in pripravljati je na skrajen boj z vsemi dovoljenimi sredstvi za zmago resnice in pravice. To bi bil časten odpor, ki bi pričal, da tržaški Slovenec ne bo tako z lepa izginil. Toda pretiti s takimi rečmi se pravi nuditi ljudstvu, ki je dobilo en udarec, v roke nož, s katerim naj si zabode srce!

Kakor pa obsojamo te vrste pisarijo slovenskih časopisov, tako tudi ostro obsojamo v tem oziru nekatere laške časopise: *L' Amico, Rievazione, L' Accenire*, ki imajo polna usta nasproti Slovincem, a niti ene najmanjše graje o nepravilnem postopanju nasproti njim, ki z velikim veseljem in navdušenjem pripovedujejo o korakih magistratovih nasproti slovenskim vernikom, ne da bi povedali, da se magistrat nima mešati v cerkvene reči! Gospodje! Sami vidite, kako slabo se godi katoliškim časopisom. Kdo naj nas spoštuje, ako sami ne spoštujemo katoliških načel? Celo vladni zastopnik, namestniški svetnik vitez Jettmar, je javno povedal dne 21. t. m. v mestnem zboru, da zastave bratovščine sv. Cirila in Metoda ni smatrati za provokacijo, — in vi vpijete, da je provokacija!

Pelagra v Furlaniji. V mestnem zboru tržaškem dne 21. t. m. je slovenski starašina dr. Rybař po *burni* debati o *borni* zastavici bratovščine sv. Cirila in Metoda pri sv. Jakobu, predlagal, da se podeli za pelagro obolelim Furlanom podpora! Gospodje Italijani so bili sprva hudi, da se upa Slovenec dr. Rybař staviti take predloge, potem pa so vendar dovolili podpore 2000 K. To je bila prva seja novega starasinstva!

Št. Andrež pri Gorici. Prve dni meseca marca t. l. so začeli podirati v Št Andrežu staro cerkev sv. Andreja. Danes vidimo na istem mestu že novo krasno cerkev sezidano po načrtu graškega inženjerja Pascher-ja. V soboto dne 23.

junija so pili delavci „likof“, ker je bila cerkev že pokrita. Sam inženir, ki je prišel iz Gradca pogledat delo, se je čudil, da je delo tako hitro napredovalo. Pri delu je bilo skoraj nepretrgoma 90 delavcev. Št. Andrežki posestniki pa so pridno vozarili in robotali. Nova cerkev v St. Andrežu se nam zdi kakor majhen čudež v teh prežalostnih časih na Goriškem. Čast vrlemu zidar-skemu mojstru Mozetiču!

Na Sv. Gori so v nedeljo obhajali spomin kronanja M. B. Romarjev je prišlo vsled slabega sobotnega vremena manj ko druga leta. Prišla je procesija iz Kanala. Pri slovesni sv. maši pel je kanalski moški cerkveni zbor prav dobro in ubrano pod vodstvom g. nadučitelja Vrča.

Tombola v St. Petru bo 15. julija. Čisti dobiček je namenjen za „Šolski Dom“, „Alojzijevisče in „Slovensko delavsko društvo.“ Upamo, da bo radi blagega namena udeležba velika. Italijani imajo svojo tombolo jutri na Travniku, Slovenci pa jo bomo imeli v St. Petru!

Narodno-napredna okrožnica je romala te dni od vasi do vasi goriške Slovenije. Okrožnica je skrivna in zaupna, kakor sploh vse spletke narodno-napredne stranke. Luči se gospodje boji-jo. — V okrožnici pravijo — podpisani so — dr. Tuma, Gabršček, dr. Gruntar in prof. Seidl — da je cela dežela v njih taborju, manjka jim le še *zaupnikov*, katere pa morajo imeti v vsaki vasici. — Da, da, tudi mi pravimo tako: zaupnikov nimate, ker ni nihče tako maloumen, da bi vam kaj zaupal. Nadalje pravijo narodno-napredni voditelji, da zaupniki bodo štiri reči dognali: 1. potlačili bodo krščansko-socijalno gibanje, 2. vsa društva spravijo v narodno-napredne roke, 3. vodstvo občin jim izročijo na milost in nemilost, 4. vse mandate v deželni in državni zbor si morajo vze pred volitvijo zagotoviti. To je narodno-napredni klobuk na štiri vogle, na vrhu pa stoji zapisano: nabirajte za „Sočo“, da ne usahne! Evo jedro znamenite okrožnice!

„Soča“ trosi dosledno brezverski strup mej naše verno ljudstvo. Vrle, požrtovalne duhovnike napada prav ostudno, odpadnike pa povzdiguje v deveta nebesa. Opevala je svoje dni Giordana Bruna, Schella, Husa, v štev. 70. si je zbrala za vzor novega duhovnika — odpadnika dr. Smetano. „Soča“ piše doslovno: „Češki narod se more *ponašati* v resnici z veliko vrsto mož, ki niso zelo velikega pomena samo za Čehe, temveč tudi za ostali svet.“ Kateri so ti slavni možje? vprašaj radovedno. Poslušaj „Sočo“: Hus, Palacky, Havliček, Komensky, dr. Smetana so imena *slavnih borilcev* v javnem življenju. Kdo je bil Hus, je znano iz zgodovine, kak je bil Smetana, pove „Soča“ sama: njegovi filozofski nazori so bili popolnoma v nasprotju s cerkvi. Bil je proti dogmi. Glej čitatelj, zato, ker je bil proti cerkvi, ga „Soča“ proslavlja kot „slavnega filozofa“ in moža, ki je se svojo učenostjo in pobožnostjo prekosil večino svojih sovrstnikov. Tako sedaj veš, da so „Soči“ le odpadniki pobožni junaki in značajni možje, vsi drugi, ki se oklepajo vneto katoliške cerkve, so le „potuhnjenici“, „hinavci“, — „klerikalci“. „Soča“ plove v brezverstvo!

Iz Rihemberga. V „Gorici“ št. 43 smo brali sledeče stavke, ki so nas vse rihemberške občinarje osupnili: „Za občni blagor unetega se je pa *dopisnik* (Sočin) pokazal s tem, da je pobiral 3 leta nepostavno ob. užitinski davek od pobiranja živali in od žganja...“ Tako je pisala „Gorica“, a do danes ni še nihče teh besed ovrge. Nasprotno se med ljudstvom širi glas, da je to resnično. Ker je velike važnosti ne samo za Rihenberg, ampak tudi za druge občine, da se s tem dožene resnica, pozivljemo tukaj javno g. župana, da začne vestno stvar preiskovati. V tej stvari ni dobrota in prijenljivost na pravem mestu. Vam, g. župan, očitajo naši naprednjaki — boksarji, da ste kimavec in nazadnjak, pokažite tedaj, da znate varovati občino vsake napredne sleparije! To zahtevamo od vas v imenu vseh pravicoljubnih občinarjev in vam povemo, da se nimate več zanašati na našo naklonjenost, ako tega ne storite. Občinarji.

Iz Mirna. V bistri „Soči“ nekaj časa sem pošteno perejo g. kurata sosedne občine O. in prav imajo. Zakaj si prilastuje župansko oblast in kot tak ne privoščil plesazelnji mladini prav nobenega veselja in dobičkaželnim oštirjem krade tako rekoč gotov denar iz žepa! Mi Mirenci pomilujemo naše sosede, da se jim tako hudo godi. Pri nas je pa vse drugače. Mi rajamo, plešemo in se veselimo, kolikor hočemo; vsa čast nasemu g. županu, ki nam ples vselej dovoli, ako mi želimo. Naš župan je namreč neodvisen, on se ne pusti voditi na vrvi od gospodov, ki hočejo, da bi le delali in molili. Naša občina je „napredna“, vsi naši prvaki so napredni, vneti za blagor ljudstva, to je za blagor svoj in tistih, ki imajo od plesov le materijalni dobiček. Tudi g. župan je glede dovoljenja javnih plesov napreden ali liberalen, čeravno sicer rad moli in je v primeri z drugimi prvaki še „nazaj“. On je namreč samostojen in hoče pokazati celemu svetu: Mi Š. smo mi! Srečen naš Miren, dokler ima tako skrb-

nega, in za „napredek“ vnetega župana. Bog ga ohrani! Le tega se bojimo, da nam ta sreča ne bo dolgo več mila, skrbi nas, da se jih prihodnje leto oglasi več ko stó: „Le — ta nam županil ne bó!“ Kaj se hoče, vsaka dobra stvar ima svoje nasprotnike in tako se jih tudi našemu „izvrstnemu“ g. županu ne manjka. Upajmo, da se vse nade njegovih nasprotnikov spremene v prazne pene.

S Krasa. 26. junija. Žalostni nasledki plesa. V nedeljo med osmino presv. Rešnega telesa, t. j. 17. t. m., ko so se obhajale po deželi razne pobožnosti na čast Najvišega, imeli so v Malem Repnu ali v Repniču pri Zgoniku neizogibni ples. Kakor drugje, je tudi tukaj divjala noč in dan ne le domača, ampak tudi ptuja mladina. Fantje iz Saleza (Zagradna) bliz Nabrežine tudi niso smeli izostati. Med njimi je bil bogati in sicer pošteni Franc Milič. Pozno v noč prišlo je med plesavci do rabuke in krvave tepežke. Franc Milič jih je največ odnesel. Ker ima noč svojo moč, ni nihče slutil hujšega od te fantovske „barufe“.

V torek potem zjutraj našel je pastir Ivan Milič na poti iz Zgonika proti Repniču črn klobuk, ki je bil Franca Miliča iz Saleza. Dva dni pozneje, t. j. v četrtek zjutraj, zapazil je nek kmet v neki stranski luži ne daleč od Repna mrtvega človeka; klical je ljudi na pomoč in ko so mrtvega izvlekli, spoznali so v njem Franca Miliča iz Saleza. Imel je hude rane na rebrih in po hrbtu — ter le eno samo z nožem na roki. Sodnijsko-zdravniška komisija je prihitela na lice mesta ter spoznala, da je ranji tudi v notranjih organih močno poškodovan. Na to so ga nesli v zgoniško mrtvašnico, kjer so ga preparali in natančneje preiskali. Nekoliko ur pozneje so ga na tistem pogreblji. Zdaj se pa ostro preiskuje, ali je bil tukaj umor ali pa samomor. Kaj pa z nesrečno dušo? Kakšno življenje je zdaj v dotični družini in pri sorodnikih? Da bi se že saj odraslim oči odprle! Te kuge (plesa)... reši nas, Gospod! — Pret. teden tresčilo je v zvonik v Križu pri Tomaju ter škode naredilo okoli 400 gl.

V Št. Mavru so imeli v nedeljo javni ples. Med plesom so si bili fantje večkrat v lasih. Eden je bil posebno goreč. Konečno jo je tudi on staknil. Nabunkali so ga, da je onesveščen obležal. Ko so ga pripravili do zavesti, so ga pa žandarji spravili v zavetje. Plesali pa niso pod narodno zastavo.

Strašne nevihte na Goriškem. Dne 23. t. m. je tresčilo v *Sempasu* v zvonik in v cerkvi v altar M. B. Napravilo je škode 2000 gl. — V *Smarjah* pri Sežani je strela ubila kravo in vsega osmodila pastirja. — V *Tomaju* je tresčilo v zvonik in napravilo škode za 500 gl.

V torek dne 26. t. m. je bita huda toča na Čepovanskem, na Lokvah, pri Nemcih in deloma tudi na Trnovem, koder je uničen edini pridelek, ki bi ga bilo imelo itak ubogo ljudstvo (Tako nam je sporočil naš dopisnik.), po Brdih, v Ločniku, Moši, Špeshi, Koprivi, Korminu, Bračanu in drugih vaseh na it. meji je uničen vinski pridelek za letos in za drugo. — V *Št. Andrežu* je strela na mestu ubila 35 letno ženo Katarino Devetak, ko je stavila kruh v peč.

Hudega vremena reši nas, o Gospod!

V Podgori je za novim šolskim poslopjem zgorel hlev grofovega kmeta, v nevarnosti je bilo šolsko poslopje, v katerem je bilo vse polno dima.

I. Slovensko umetniško razstavo priredi slovensko umetniško društvo začetkom septembra v Ljubljani. Oglasilo se je dosedaj že 32 umetnikov: slikarjev, slikaric, kiparjev, podobarjev in arhitektov. Umetniki, ki se razstave udeležijo, bivajo v Ljubljani, Kamniku, Kropi, Gorici, Celovcu, Mariboru, Mozirju, Dunaju, Pragi, Sarajevu, Parizu, Monakovem, Vidnu, Curihu in Petrogradu.

V zjedinenih državah severne Amerike obstaja prepoved, da se ne smejo vseliti oni inozemci, kateri so izrecno, ali molče sklenili kako pogodbo zastran dela ali zaslužka. V zadnjem času pa izvršujejo in iztolmačujejo amerikanske oblasti tako strogo one prepovedi, da smatrajo kakor „pogodbo“ celo tó, ako je vseljence le ubogal kakemu privatnemu tiskanemu pozivu priti delat v Ameriko. Vseljenca odpošljejo domov večkrat celo še-le po preteku enega leta, da si so ga pustili svoječasno iskreati. Lani se je to pripetilo s hrvatskimi drvarji. C. kr. okrajno glavarstvo opozarja torej s tem vsled višjega ukaza one, ki nameravajo se preseliti v Ameriko, na rečeno prepoved. Županstva pa se pozivljajo, naj priobčijo ta razglas, kjer in kadarkoli se jim zdi primerno. C. kr. dvorni svetnik Bosizio l. r.

Suša. Po nekaterih pokrajinah na Ruskem je močna suša. Vsa setev je v nevarnosti. Trava je vsa suha, sadje uničeno. Ljudje obupno gledajo na rujavo polje. V nekaterih vaseh imajo *prosejije* za dež.

Že zdaj suša!

Rosa — peronospora je že tukaj! Le pridno naj se škropi, ker zaroda je vse polno. Bog varuj nesreče!

Krava izpila skaf modre galice! V neki vasi škropil je mož trte, kar pride do po-

sode krava in izpije cel skaf. Strah je bil, da pogine, pa vendar ji ni storilo čisto nič. Ne se torej bati!

Izjava.

Iz Štanjela. Ker se v „Soči“ in „Primorcu“ napada in blati na nečuvven način naš čast. kurat gosp. Josip Štrancar, zato se čutimo podpisani občinski zastopniki in to iz namena, da bode mogoče konec temu podlemu in povsem lažnjivemu pisarenju, kakor tudi, da ne bodo bralci omenjenih listov mislili, da je naš čast. gosp. kurat med tukajšnjim ljudstvom zares na tako slabem glasu, kakor tudi, da se občina za njega nič ne zanima, in da ne bodo tudi mislili, da res Štanjelci pri njegovih naukih in pridigah tako debelo gledajo, v dolžnosti, par besed spregovoriti in po lastnem prepričanju podati svojo izjavo, in sicer: Da naš čast. gosp. kurat je v občini sploh priljubljen in da uživa radi zasluga in lepih naukovo občeno zaupanje in spoštovanje; in da to podlo in povsem razžaljivo pisarenje izvira po našem mnenju edino le iz osebnega sovraštva nekterih oseb, katerih je pa prav pičlo število.

Sicer se nam ni zdelo vredno (ker je škoda časa in črnila) na to ničvredno in podlo pisarenje niti spregovoriti, ali toliko vendar pa, in sicer v obrambo časti in dobrega imena čast. g. kurata in v pojasnilo čitateljem, ki ne poznajo tukajšnjih razmer.

Podpisi sledijo: Alois Jerič, župan, Filip Mahnič, France Petelin, France Fabian, France Zega, Alois Hočevar, Anton Kobar, France Grca, Matija Jerič, Alois Svagl, Jože Zega, France Kos, Josip Fabiani, Andrej Berščak, A. Čigon, Filip Germek, starašine.

Socijalne drobtinice.

Židje — voditelji socijalnih demokratov. Velepomemben je pojav, da se pri vseh svobodno-miselnih strankah spravi žid za voditelja bodi si v osredju ali v ozadju. V političnih ali narodnih, socijalnih in celo verskih vprašanjih hoče prvenstvo imeti žid. In zakaj? Ker se bratijo ž n'ini in podpirajo nekateri le po imenu kristjani rajši židovske stranke nego krščansko misleče.

Na ta način se je židom posrečilo ustvariti ter voditi stranko, katera hujska proti cerkvi ter odvrča pozornost od judovskih kapitalistov na socijalno demokratično stranko!

Socijalne demokracije ustanovnika sta žida *Marx in Lassalle* in glavni njeni voditelji vsaj na Avstrijskem in Nemškem so še vedno židje. Tako vodijo vsaj demokratično agitacijo na Nižje Avstrijskem, Češkem Moravskem in Šleskem ti le Abrahamovi potomci: Dr. Adler, Dr. Ellenbogen, Dr. Ingwer, Austerlitz, Dr. Morgenstern, Kohn, Dr. Verkauf, Dr. Berstel, bratje Grimm, Herrsch, Beer, Brod, Diamant, Berner, Seligman, Jaron, Pick, Salomon, Traub, Mendelssohn, Rapaport, Ornstein, Pollatschek, Reichenfeld, Jakobi, Jeitel, Isidor Wolfner, Moses, Hersch, Donnerkeil, Kleinberger, Suesser, Frieling, Kauer, Herstel, Probststein, S. Rubinstein itd. Za temi glavnimi voditelji stoji cela četa krivonosih pomagačev. Tudi na Nemškem so si zbrali prve sedeže mej demokrati ti-le židje: Singer, Aarons, Goldstein, Stadhagen, Wirm, Dr. David, Simon, Katzenstein, Bernstein, Schönlink, Dr. Graduaner, Herzfeld, Haase itd. — Zares uboga, nesrečna demokracija! Tvoje agitacije vodijo — židje, tvoje liste pišejo — židje, tvoje volitve nadzorujejo — židje, tvoje brošurice sestavljajo — židje, tvoji ustanovniki so bili — židje! Jagnjeta pa, katero smejo milostno židje striči, žrtve, ki smejo pri štrajkih stradati ter nositi pri vseh izgredih, svcojo — kožo prodajati, — morajo biti ubogi *zapeljani kristijani!*

Žensko vseučilišče. Ruski car je odredil, da se otvori s 1. sept. t. l. žensko vseučilišče v Moskvi. Imenovalo se bode to vseučilišče „viši ženski tečaj“.

Naša društva.

Veselica na Catterini-jevem vrtu v prid „Šolskemu Domu“ venderle bode, namreč jutri, na praznik sv. Petra in Pavla. Začetek ob 5. uri pop. Svirala bode vojaška godba, zvečer umetni ognji i. dr. — Vstopnina 40 vin., za otroke 20 vin.

S tem se preklicuje objava v zadnji „Gorici“, da je veselica odložena. **Nadajamo se, da bode v kljub tej skrajno sitni zmešnjavi z napovedbami in odpovedbami, ki so jo zakrivila razne okoliščine — vendar udeležba obilna kakor vselej, kedar gre za naš preljubi „Šolski Dom“.**

Katoliško slovensko delavsko društvo bo imelo dne 8. julija ob 3. pop. shod na Katarinijevem vrtu v Gorici. Oskrbeli smo tudi petje.

Centralna Posojilnica naznanja, da bo, ker je 1. julija nedelja, sprejemala hranilne vloge tudi še 2. julija z obrestovanjem za celi mesec julij. To bo veljalo vselej, kadar pride na 1. dan meseca nedelja ali praznik, da ne bodo lastniki hranilnih vlog trpeli škode na obrestih.

Za načelstvo: Dr. Jos. Pavlica.

Ljudska opekarna v Biljah imela je 25. t. m. občni zbor. Denarnega prometa je imela zadruha l. 1899: 73.963 gld. 55 kr., čistega dobička pa 723 gld. 78 1/2 kr.; domači delavci so izdelali čez 2 milijona opeke ter zaslužili okoli 12 tisoč gld. — „Ljudska opekarna“ je edina zadruga v Avstriji, ki se peča s izdelovanjem opeke. Trgovinsko ministerstvo je zadrugi dalo posojila 3000 gld. — Zadruga pridobiva si vedno večje zaupanje pri občinstvu, posebno od kar preskrbuje vso opeko pri velikanski zgradbi novega c. kr. okrajnega sodišča v Gorici.

Iz Tomaja na Krasu. „Elizabetišče.“ je obhajalo v nedeljo po vnebohodu dne 27. maja prav lepo slovesnost. Blagoslovila se je lepa šolska zastava, katero je darovala vel. mati šolskih sester v Mariboru. Na zastavi je na eni strani slika presvetega R. T., na drugi pa Matere Božje. Cerkevni govor je imel preč. g. dekan Matija Sila. Ob tej priliki je ustanovitelj tega zavoda preč. g. kanonik Urban Golmajer praznoval svoj 80. rojstni dan. Bog živi!

Bakrenega vitrijola ima c. kr. kmetijsko društvo v Gorici še na razpolago. Cena 62 kron 60 vinarjev kvintal. Oglešiti se je v društvenem uradu vsaki dan od 9. ure predpoludne do 2 popoldne.

Razglas. C. kr. kmetijsko društvo razpisuje skupno naročbo do 15. julija t. l. na rudniške superfosfate z 12—14% raztopnosti v vodi po 3 gld. 20 kr. = 6 kron 40 vin. kvintal prosto v zalogi; za cele vagone 3 gld. 5 kr. = 6 kron 10 vinarjev kvintal — vozine prosto do Goriške postaje. Blago se bode plačevalo v jeseni in pomladi: varščine je plačati 1 krona od kvintala.

Za „Alojzijevišče“ so darovali: občina Biljanska vina za 30 K, duhovniki zorani v Cepovanu na shodu sv. Janeza zbrali 35 K. — Bog blagoslovi!

Za kratek čas.

Narobe svet. Urednik Andrej Gabršček je rekel zbranim mirenskim čevljarjem: „Povejte nam, kje vas čevlji žuli, in mi vam povemo, kako si boste pomagali.“ Prebrisani mirenski čevljarji pa bi bili morali odgovoriti: „Vi pa nam povejte, kje vas uredništvo žuli, in mi vam povemo, kako si boste pomagali.“

Uganka. Katerih prijateljev se mora g. Andrej Gabršček naj bolj bati?

Odgovor: Tolminskih in Gorjanskih, ker mu bodo ti pri najboljši volji in pri največji ljubezni upili: „Slaba mu!“ namesto: „Slava mu!“

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 — GORICA — Via Giardino 8
priporoča

prijetna bela in črna vina iz v-pavskih, furlanskih, biskih, dalmatinskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerno. Postrežba poštna.

Čebelno voščene sveče

pod garancijo 2000 kron
priporočam prečast. duhovščini, cerkvenim oskrbništvom in slavnemu občinstvu.

Z odličnim spoštovanjem

J. Kopač, svečar.

Ulica sv. Antona št. 7, v Gorici.

Anton Obidič,

čevljar
v Semeniški ulici št. 4 v Gorici,
priporoča se

za raznovrstna naročila po meri
za gospe in gospode.

Naročila se izvršujejo hitro.

Priporoča dalje tudi svojo zalogo.

Artur Makutz,

klepar v Ozki ulici (Via Stretta),

se priporoča slavnemu občinstvu. Izdeluje vsakovrstna kleparska dela.

Anton Fon,

klobučar in gostilničar v Semeniški ulici, ima bogato zalogo raznovrstnih klobukov in toči v svoji krčmi pristna domača vina ter postreže tudi z jako ukusnimi jedili. Postrežba in cene jako solidne.

„Krojaška zadruga“,

vpisana zadruga z omejeno zavezo
v Gorici,

Gospodarska ulica št. 7.

VELIKA ZALOGA

vsakovrstnega manufakturnega blaga za ženske in moške obleke, za vsak stan in vsak letni čas v največji izberbi, kakor: sukno, platno, prtenino, Chiffon, oksfort, srovice, vsakovrstne preproge, zavese, namizne prte; nadalje vsakovrstno perilo, srajce Jäger itd.

Vse po najnižjih cenah.

Cene so stalne brez pogajanja.

Karol Draščik,

pekovski mojster na Kornu v Gorici,

izvršuje naročila vsakovrstnega pečiva, tudi najfinejšega, za nove maše in godove, kolače za birmo in poroke itd. — Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji gospodov naročnikov. — Priporoča se za nje svojim rojakom v mestu in na deželi najljubneje.

Priporočava svojo prodajalnico jestvin.

V zalogi imava tudi raznovrstne pijače, n. pr.: francoski cognac, pristni kranjski brinjevec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, gorušice (Senf) ter drugo v to stroko spadajoče blago. Postrežba točna in po zmernih cenah.

Z odličnim spoštovanjem

Kopač & Kutin,

trgovca v Semeniški ulici št. 1.

v hiši, kjer je „Trgovsko-obrtna zadruga“.

Važno za vsakega!

Razprodaja
za 2 gld. 95 kr. dobite
14 dragocenosti:

Važno za vsakega!

Žepna ura Anker Rem. (tudi posrebrnjena) z lepim kravom, 3 letno poročstvo. — Elegantne oklopne verižice z mahalom. Pariški sestav. — Iglica za vratnik s ponar. kamni. — Par pozlač. gumbov za zapetnike. — Oprava naprsnih in ovratnih gumbov. — Par srebrnih uhanov. — Prstan z elegant. kamni. — Malo žepno zrcalo. — Te dragocenosti so dobe po poštnem povzetju za 2 gld. 95 kr.

Bratje Hurviz,

Krakov, Stradom 17 (Avstrija).

Kar ne ugaja, se v 8 dneh lahko povrne. — Bogati ilustrirani katalogi se dobe brezplačno. Prekupi in agenti se sprejemajo.

Nova delavnica cerkvenih posod in orodja.

Gorica, magistratna ulica št. 8.

Podpisani vsoja si naznaniti preč. duhovščini, da je odprl novo delavnico cerkvenih posod ter se priporoča za naročbe svečnikov, svetilnic itd. v vsakovrstni kovini in v vsakem slogu po najnižjih cenah.

Ker še nima ilustriranih cenikov, pošlje po želji preč. duhovščini obrise raznih posod in orodja.

Priporoča se tudi za popraviljanje rabljenih reči, jih zopet posrebi in pozlati tako, da dobijo prvotno stanje.

Izdeluje strelovode po najboljših iznajdbah in popravlja že rabljene.

Udani

Franc Leban,

srebrar.

Usojam si cenj. p. n. občinstvu v mestu in na deželi uljudno naznaniti, da sem odprl v lastni hiši (po starem imenovanju) gostilno

„Pri Grgarki“,

ulica sv. Antona št. 3.

Točim izvrstna briska in druga domača vina, imam domačo kuhinjo, držim postelje za prenočišča po jako nizki ceni.

S prošnjo za blagohotno naklonjenost se prijazno priporočam za obilen obisk udani

Ivan Mizerit

(sin ranjke Grgarke.)

Odlikovani fotografski atelier

A. Jerkič

GORICA,

Gospodarska ulica št. 7

v hiši

„Gor. ljudske posojilnice“,

edini zalagatelj c. kr. avstrijske državno-uradniške zveze za Goriško, sprejema vsa v fotografsko stroko spadajoča dela.

Novi, velikomestno urejeni atelier

odgovarja vsem

modernim zahtevam v tej stroki.

P. n. gg. državni uradniki in njihovi družinski člani dobé pri obstoječih cenah 15% rabata.

Se toplo priporoča z odličnim spoštovanjem udani **Anton Jerkič.**

Anton Breščak

v Gorici, gospodarska ulica št. 14,
(blizu lekarne Gironeoli).

Ima v zalogi vsakovrstno pohištvo za vsak stan. — Oprava po najmodernejših slogih, posebno za spalne, jedilne in posetne sobe je po nemškem slogu iz odlikovanih Črnigojevih delavnic v ulici Pontenuovo in via Leoni, katere se lepše in ukusneje izdelane in ceneje od Dunajskih in Eudapeških tovarov.

Bogata zaloga podob na platno in šipo z različnimi okvirji. Belgijska brušena oglekala vsake velikosti. Različno pohištvo, kakor: toaletne mizice, različna obešala, preproge za okna itd. Različne stolice z trsja in celuloida, posebno za jedilne sobe. Blazine iz strune, afriške trave, z žimami in platnom na izbiri ter razne tapecarije. Reči, katere se ne nahajajo v zalogi preskrbijo se po izbiri cenikov v najkrajšem času. — Daje se tudi na obroke, bodisi tedenske ali mesečne. — Pošilja se tudi izven Gorice po železnici in parobrodih.

V zalogi ima najelegantnejšo sobno opravilo, na katero se še posebej opozarja p. n. občinstvo!